

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111219564
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4111219564.7

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vlasty Ondrejkovej a Mgr. Mareka Janigloša, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, E., zastúpená JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom so sídlom Šafárikovo námestie 2, Bratislava, proti žalovanému: C. F., D., F. XX, E., IČO: 36 748 919, za účasti intervenienta na strane žalovaného: G. H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, E., zastúpená advokátskou kanceláriou AKMK, s.r.o., Farská 30, Nitra, IČO: 36 859 061, o určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam nevzniklo, alternatívne, že zaniklo, alternatívne, že neexistuje, o odvolaní žalovaného a intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 31. marca 2022 č. k. 9C/133/2011-867, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku IV. o trovách konania **m e n í tak, že:**

„IV. Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením.

V. Žalobkyni **p r i z n á v a** voči intervenientke na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením.“

II. Žalobkyni voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

III. Žalobkyni voči intervenientovi na strane žalovaného **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 31. marca 2022, č. k. 9C/133/2011-867 (v poradí druhý rozsudok vo veci samej, pretože prvý rozsudok zo dňa 03.10.2017 č. k. 9C/133/2011-548 bol v dôsledku odvolania žalobcov 1/ a 2/ v časti výroku o zamietnutí žaloby a v časti výroku o náhrade trov konania zrušený uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.04.2019 č. k. 5Co/107/2018-620 s následným vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) návrh žalovaného na prerušenie konania zo dňa 13.12.2021 do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti vedenej na ÚS SR pod č. k. Rvp 668/2021 a Rvp 2037/2021 zamietol (výrok I.). V rámci výroku II. určil, že záložné právo zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 34/334023-3, označenej ako dodatok č. 1 k Úverovej zmluve č. 334023-3 zo dňa 24.9.1992, v prospech obchodnej spoločnosti Debt Collector, s.r.o., so sídlom Mostná 2, 949 01 Nitra, IČO: 36 748 919, viaznuce na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v kat. úz. I., obec E., okres E., zapísané na LV č. XXX v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom E., katastrálnym odborom ako pozemok registra „C“ parc. č. 249/5 - záhrada o výmere 353 m², pozemok registra „C“ parc. č. 254/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 146 m² a stavba - rodinný

dom súp. č. XXX postavená na pozemku parc. č. 254/2, neexistuje. Výrokovou časťou III. súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému a intervenientovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia (výrok IV.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 387 ods. 1, 2, § 388 ods. 1, § 391 ods. 1, § 394 ods. 1, § 397, § 405 ods. 1, 2, § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej iba „ObZ“), § 100 ods. 2 a § 151, Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), § 137 písm. c/, § 162 ods. 1 a § 164 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia vo veci samej sa súd prvej inštancie zaoberal vznesenou námietkou premlčania žalobkyne, ako aj tým, či právo zriadené podľa záložnej zmluvy sa vzťahovalo aj na záväzok na vrátenie plnenia po odstúpení od zmluvy, resp. či došlo k jeho zániku v zmysle odstúpenia od zmluvy. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že pohľadávka žalovaného z titulu úverovej zmluvy je premlčaná. V danom prípade premlčacia doba pre výkon záložného práva začala plynúť dňom omeškania so splatením pohľadávky titulom odstúpenia od Úverovej zmluvy č. 31/334023-3, t. j. dňom 8. decembra 1995, resp. ešte skôr, a to ku dňu omeškania so splácaním jednotlivých splátok v zmysle predmetnej úverovej zmluvy. Vzhľadom na ust. § 100 ods. 2 OZ, podľa ktorého sa záložné právo nepremičí skôr než ním zabezpečená pohľadávka, sa v tomto prípade záložné právo zriadené Záložnou zmluvou z 24. septembra 1992 premlčalo spolu s premlčaním pohľadávky, t. j. najneskôr dňa 8. decembra 2005, kedy došlo k uplynutiu absolútnej 10 ročnej premlčacej doby vo vzťahu k záväzku zabezpečeného predmetným záložným právom. Premlčaním záložného práva stráca žalovaný ako záložný veriteľ možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu a ďalšia existencia záložného práva po dovolaní sa premlčania nemá žiaden zmysel, pretože takéto záložné právo je nerealizovateľné.

4. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, o tejto bolo rozhodnuté v rámci výroku IV. s tým, že s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP prvoinštančný súd priznal žalobkyni voči žalovanému a intervenientovi formou spoločnou a nerozdielnou 100 % nárok na náhradu trov konania, o výške ktorého nároku bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia. Žalobkyňa bola v spore úspešná v časti jedného alternatívneho petitu, pričom vo zvyšnej časti došlo k zamietnutiu podanej žaloby. Žalobkyňa mala v spore plný úspech, pretože v dôsledku zmeny žaloby dosiahla, že súd na vznesenú námietku premlčania z jej strany musel prihliadať, v dôsledku čoho sa nezaoberal ďalšími petitmi. Z uvedeného dôvodu bola potom náhrada trov konania v plnom rozsahu (100 %) priznaná žalobkyni voči žalovanému a intervenientovi vystupujúcemu na jeho strane.

5. Proti tomuto rozsudku v rámci zákonnej lehoty na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) podal včas odvolanie žalovaný navrhujúc Krajskému súdu v Nitre, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 31.03.2022 č. k. 9C/133/2011-867 zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. Poukázal na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/ a h/ CSP, pričom napadnuté rozhodnutie považuje za arbitrárne a predčasné.

6. Proti tomuto rozsudku v časti jeho výroku IV. o náhrade trov konania podala včas odvolanie intervenientka vystupujúca na strane žalovaného v tomto spore. Uviedla, že žiada a považuje za spravodlivé napadnutý výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP zmeniť a žalobcovi voči intervenientovi nárok na náhradu trov konania nepriznať. V úlohe intervenienta sa ocitla ako vydražiteľka nehnuteľnosti v dobrovoľnej dražbe. Dodnes nemá nehnuteľnosť a ani finančné prostriedky, ktoré vyplátila v dražbe. Obidve strany si už vyše 10 rokov naďalej užívajú, či už nehnuteľnosť alebo finančné prostriedky. Ďalej uviedla, že intervenient nie je stranou sporu, je zúčastneným subjektom sui generis, ktorý v súdnej veci netvorí so žalovanou stranou procesné spoločenstvo, a preto ho nemožno zaviazvať na náhradu trov konania, hoc vystupoval na neúspešnej strane.

7. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že navrhuje Krajskému súdu v Nitre, aby v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zároveň jej voči žalovanému a intervenientovi spoločne a nerozdielne priznal trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Napadnutý rozsudok je preskúmateľný, riadne a presvedčivo odôvodnený, dáva odpovede relevantným spôsobom na všetky otázky, ktoré boli predmetom konania. Súd sa nedopustil žiadnych procesných pochybení znamenajúcich porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces.

8. Uviedla ďalej, že intervenient vstúpil do konania na základe vlastného návrhu zo dňa 15.07.2013, pričom o povolení jeho vstupu rozhodol v odvolacom konaní až Krajský súd v Nitre, pretože súd prvej inštancie pôvodný vstup intervenienta, resp. vedľajšieho účastníka zamietol. Takýto vstup intervenienta do konania bol výsledkom dobrovoľnej iniciatívy G. D., pričom nevyplýval zo žiadneho právneho predpisu. Počas konania bol intervenient na strane žalovaného činný a až po vydaní nálezu ÚS SR zo dňa 14.06.2018 sp. zn. II. ÚS 60/2018-77, ktorým bolo rozhodnuté o neplatnosti dobrovoľnej dražby došlo k pozoruhodnému obratu na strane intervenienta, ktorý účelovo zmenil argumentáciu v tom smere, ako by s predmetnou dražbou nemal nič spoločné. Intervenient k podanému odvolaniu nepredložil súhlas žalovaného, a preto by mal súd jeho odvolanie s prihliadnutím na ust. § 360 ods. 2 CSP odmietnuť.

9. O podaných odvolaniach rozhodol odvolací súd prvýkrát rozsudkom zo dňa 23. novembra 2023, č. k. 5Co/100/2022-921 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a IV. potvrdil (výrok I.), odvolanie žalovaného proti výroku I. zamietol (výrok II.) a žalobkyni voči žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % spoločne a nerozdielne (výrok III.). Intervenient proti rozsudku odvolacieho súdu podal voči výroku I. v časti, ktorým bol potvrdený výrok IV. súdu prvej inštancie a proti výroku III. dovolanie. Najvyšší súd SR o podanom dovolaní rozhodol uznesením zo dňa 6. mája 2025, sp. zn. 9Cdo/87/2024, pričom rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/100/2022 z 23. novembra 2023 vo výrokoch o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

10. Dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu vo vzťahu k výrokom o náhrade trov konania nespĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd, ak sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, sa môže obmedziť vo svojom odôvodnení len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP), avšak v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí zaoberať a vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP). V posudzovanej veci odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania a záverom odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že „ako vecne správny s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP bolo potrebné odvolacím súdom vyhodnotiť aj napadnutý výrok o náhrade trov konania vo vzťahu k intervenientovi vystupujúcemu na strane žalovaného, ktorý sa formou spoločnou a nerozdielnou na strane obidvoch týchto subjektov odvíja od zásady úspešnosti v konaní, pričom žalovaný a intervenient na jeho strane v konečnom dôsledku úspešní v konaní (spore) neboli, a preto sú povinní znášať spoločne a nerozdielne náhradu trov konania voči úspešnej žalobkyni. Pokiaľ ide o G. D., táto v pozícii intervenienta v tomto spore vystupuje na základe vlastného rozhodnutia.“. Nielen odvolací súd, ale aj súd prvej inštancie rozhodnutie o trovách konania odôvodnil stroho, len s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd nevzal do úvahy namietané skutočnosti v odvolaní (resp. sa s nimi nevysporiadal), čím založil vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd uzatvoril, že rozsudok odvolacieho súdu v časti napadnutej dovolaním je nedostatočne odôvodnený v rozsahu porušujúcom právo dovolateľky na spravodlivý proces. Ako obiter dictum dovolací súd uviedol, že aj právna teória zastáva názor, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nemôže súd svojím rozhodnutím založiť solidaritu, pokiaľ nevyplýva z hmotného práva a nemôže subjektom vnútiť rozvrhový regres. V prípade procesného spoločenstva sú subjekty v prípade neúspechu povinní na náhradu trov konania podľa pomeru účasti vo veci.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a zároveň aj záväzným právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP) obsiahnutým v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 6. mája 2025, sp. zn. 9Cdo/87/2024, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o trovách konania je potrebné procesným postupom podľa § 388 CSP zmeniť a rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

12. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 81 CSP, intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania.

Podľa § 82 ods. 1 CSP, intervenient vstupuje do konania z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 písomným podaním.

Podľa § 84 CSP, ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že podaným dovolaním zo strany intervenienta bol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu len v časti výrokov o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ho zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odvolacieho súdu v ostatnej časti podaným dovolaním intervenienta nebolo napadnuté, preto v tejto časti je rozhodnutie právoplatné. Odvolací súd sa preto v rámci predmetného odvolacieho konania obmedzil len na skúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu podaného odvolania proti výroku o náhrade trov konania.

14. Intervenientka v podanom odvolaní namietala, že nárok na náhradu trov konania nie je možné priznať intervenientovi, pretože nie je stranou konania a so žalovaným netvorí procesné spoločenstvo. Uviedla, že intervenient je subjektom sui generis, a preto ho nemožno zaviazat' na náhradu trov konania, hoc vystupoval na neúspešnej strane.

15. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že intervenient je subjektom sui generis sporového konania. V spore vystupuje buď na strane žalovaného, alebo na strane žalobcu. Intervencia je fakultatívna. Je na rozhodnutí intervenienta, či do konania vstúpi. Procesné postavenie intervenienta vzniká na základe jeho vlastného procesného úkonu (§ 82 ods. 3 CSP). Účelom vstupu intervenienta do sporu je, aby vlastnými procesnými úkonmi podporoval stranu sporu, na ktorej vystupuje.

16. Civilný sporový poriadok zaviedol novú definíciu trov konania (v porovnaní s predchádzajúcim Občianskym súdnym poriadkom), pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (pozri § 156 CSP) do jeho skončenia. Definícia trov v § 251 CSP nie je však viazaná len na trovy strán sporu. V ustanovení § 252 CSP sa odráža systém platenia trov konania, v zmysle ktorého výdavky súvisiace so súdnym konaním zásadne znáša ten, komu vznikli, a až následne sa rozhoduje o tom, či tieto výdavky sú trovami konania, a o tom, kto tieto trovy konania nahradí (§ 255 a nasl. CSP). Netýka sa to len strán sporu, ale aj ostatných na konaní zúčastnených subjektov.

17. Aj z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že intervenient má v sporovom konaní nárok na náhradu trov konania. Napríklad, Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Cdo/252/2020 zo dňa 30.11.2022 obiter dictum uviedol, že nárok na náhradu trov konania má vo všeobecnosti aj intervenient, pričom sa primárne viaže na procesný úspech tej sporovej strany, popri ktorej sa na konaní intervenient zúčastňuje. Pre priznanie nároku na náhradu trov konania sa preto aj v tomto prípade uplatňuje zásada úspechu vo veci (§ 255 CSP). Civilný sporový poriadok vychádza zo systémového riešenia charakterizovaného delením inštitútu trov konania na priznanie náhrady trov konania a stanovenie sumy náhrady trov konania (§ 262 ods. 1 a 2 CSP).

18. Pokiaľ intervenientka tvrdí, že spolu so žalovaným netvorí procesné spoločenstvo, nemohol odvolací súd danú odvolaciu námietku považovať za dôvodnú. Odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zastal názor, že intervenientka spolu so žalovaným tvoria procesné spoločenstvo. S predmetným názorom sa stotožnil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí, ktorým došlo k zrušeniu časti rozsudku odvolacieho súdu (uznesenie NS SR zo dňa 6. mája 2025, sp. zn. 9Cdo/87/2024). Dovolací súd v tomto rozhodnutí okrem iného uviedol, že sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že intervenientka na strane žalovaného s ním tvorí nerozlučné procesné spoločenstvo s poukazom na ustanovenie § 84 CSP, z ktorého vyplýva, že ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP.

19. Vzhľadom na skutočnosť, že intervenient spolu so žalovaným v danom prípade tvorili procesné spoločenstvo, pričom podľa súdnej praxe je nesporné, že intervenienta je možné zaviazať na náhradu trov konania v zmysle § 255 CSP podľa pomeru úspechu vo veci, tak aj v tomto prípade je potrebné uvedenú otázku posudzovať.

20. Nesprávny však bol procesný postup súdu prvej inštancie, keď tieto subjekty zaviazal na splnenie povinnosti spoločne a nerozdielne. V tejto rovine odvolací súd poukazuje na záväzný názor Najvyššieho súdu SR vyslovený vyššie v jeho zrušujúcom uznesení, a teda, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nemôže súd svojím rozhodnutím založiť solidaritu, pokiaľ nevyplýva z hmotného práva a nemôže subjektom vnútiť rozvrhový regres. V tomto prípade odvolací súd nemohol konštatovať existenciu hmotného práva, ktoré by solidaritu zakladalo. V prípade procesného spoločenstva sú subjekty v prípade neúspechu povinní na náhradu trov konania podľa pomeru účasti vo veci. Obdobný záver prijal aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý uviedol, že nepochybne intervenient nie je sporovou stranou, a preto je súd povinný osobitne vyhodnotiť dôvod a iné okolnosti účasti intervenienta na konaní a jeho výdavky posúdiť prísnejšie, pokiaľ ide o zákonné kritériá vymedzené v § 251 CSP. Tieto sa však nepochybne budú vyhodnocovať v samotnom konaní o výške náhrady trov konania zo strany súdu prvej inštancie. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.09.2022, sp. zn. IV. ÚS 442/2022).

21. Odvolací súd vo vzťahu k záveru o možnosti zaviazať intervenienta na náhradu trov konania konštatuje, že v tomto konaní stál na strane neúspešného hlavného účastníka konania – strany sporu - žalovaného, pričom pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania sa má prihliadať na pomer účasti vo veci (v spore), a bude potrebné zaviazať každého, či stranu žalovaného alebo intervenientku, samostatne. Pomer účasti povinných subjektov na náhradu trov konania (pri rozhodovaní o výške trov) znamená pomer procesného „vplyvu“ toho ktorého subjektu konania, na vznik trov meritorne úspešnej a z náhrady trov oprávnenej strany v konaní.

22. Vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (I. výrok).

23. O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho (§ 453 ods. 3) konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP s tým, že ich náhradu vo výške 100 % priznal žalobkyni voči žalovanému a voči intervenientke na strane žalovaného, s povinnosťou náhrady každého samostatne (rovnako ako pri trovách prvoinštančného konania). Odvolací súd posudzoval konanie ako celok a hoci možno konštatovať čiastočný úspech intervenientky v dovolacom konaní, v zmysle posudzovania a odvíjania sa výsledku náhrady trov konania (vrátane odvolacích a dovolacích trov) od výsledku konania vo veci, odvolací súd vyhodnotil úspech žalobkyne ako nosný dôvod pre úspech a priznanie náhrady trov od žalovaného a intervenientky vo vzťahu k celému konaniu.

24. O výške priznaných prvoinštančných, odvolacích a aj dovolacích trov rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).